

מיוחס יעקב (ז'ק)

בן נסים וידידה. נולד ב-1928 למשפחה מצאצאי רבנים בירושלים. גמר בית-ספר עממי ושתי מחלקות תיכוניות ואחר-כך עבד בחשמלאות. היה הרוח החיה בפעולות ובשעשועים בסניף "המכבי הצעיר". נדיב-לב בעזרה לזולת. בן 16 הצטרף ל"הגנה" ובן 19 יצא לשנת שירות בהכשרת "המכבי הצעיר" במסגרת הפלמ"ח בגבעת-חיים. השתתף בפעולות ה"מרי" — בפיצוץ מסילות-

הברזל ובהעלאת מעפילים לחוף. אחרי שניצל בנס ממטר כדורים בריטיים ב"ליל וינגייט" בתל-אביב, אמר לחברו: "על אף הכל ולמרות הכל אנו נביא אחים עולים בכל הדרכים". אחרי שנת השירות הצטרף לחברי תנועתו בקבוצת "הסוללים" ברעננה. בסתיו 1947 נסע לירושלים לשם ריפוי ומשהחלו הקרבות הפסיק את הריפוי והצטרף למגיני העיר ואחר-כך המשיך שירותו בגדוד "מכמש". אביו שכב חולה אנוש בבית והוא ליווה שיירות והשתתף בקרבות תלפיות, מקור-חיים, הרטוב ונוה יעקב. רק לשבעת ימי האבל על מות אביו הפסיק את שירותו. כשהתחננה אליו אמו אחרי מות האב שיישאר בבית, השיב לה: "אני לא הבן היחיד שם, אם כל אם תחזיק את בנה בבית, מי ילחם את מלחמתנו?"

כחודש ימים אחרי מות אביו, ב-24.3.1948, יצא ללוות את השירה לנוה-יעקב ולעטרות ונספה בין ה-17 ליד הכפר שעפט. לפי גירסה אחת נפצע תחילה ברימון שהתפוצץ במכונית המשורינת. ולפי גירסה אחרת קפץ מהמשורין עם מפקדו כרמי אייזנברג לרוץ להזעיק עזרה מהר-הצופים ובדרך נפגעו ונפלו. היה קבור בסנהדריה בירושלים. ב-13.9.1951 הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים.